

การประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์
ศึกษาเฉพาะกรณีของศัลยแพทย์เสริมความงาม
SURGEON PROFESSIONAL LIABILITY INSURANCE :
CASE STUDY ON PLASTIC SURGERY

มชิตา ราชกิจ

นิติกร สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

E-mail: machimarac@moj.go.th

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามศึกษาเฉพาะกรณีของศัลยแพทย์เสริมความงาม” โดยได้ศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามกับต่างประเทศมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยถึงความสำคัญของปัญหาอันเกี่ยวกับการกระทำเวชปฏิบัติของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามแล้วเกิดความผิดพลาดทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นสาเหตุให้ผู้ใช้บริการนำไปฟ้องเป็นคดี เพื่อให้ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามต้องชดเชยค่าเสียหายเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้ตกเป็นภาระกับผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามการศึกษาได้วิเคราะห์ถึงปัญหาต่าง ๆ และหามาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพเพียงพอกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนมาตรการทางกฎหมาย ที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในอนาคต

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้ศึกษาวิจัยวิเคราะห์จากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ 2 ว่าด้วยละเมิด บรรพ 3 ลักษณะ 20 ว่าด้วยการประกันภัย พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมผู้ประกอบการโรคศิลปะ พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ขอบบังคับแพทย์สภา ว่าด้วยการรักษาราชการแห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2526 จากการศึกษาวิจัยพบว่า

เนื่องจากในปัจจุบันผู้ใช้บริการเข้าใจถึงสิทธิของตนเองมากขึ้น ดังนั้นเมื่อผู้ใช้บริการได้รับความเสียหายอันเกิดจากผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม โอกาสที่จะมีการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามย่อมมีความเป็นไปได้อย่างมากและเมื่อผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม ได้ทำการผ่าตัดศัลยกรรมเสริมความงามให้กับผู้ใช้บริการแล้วเกิดความผิดพลาดทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความเสียหาย

ในต่างประเทศพบว่า บุคคลผู้ได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามมีการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันและในอนาคตต่อจาก

นี้ไป ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามในประเทศไทยเป็นวิชาชีพหนึ่งที่มีโอกาสถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายเพิ่มจำนวนมากขึ้น

จากการศึกษาวิจัยทางนิติศาสตร์พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามเมื่อเกิดปัญหาผู้ใช้บริการนำไปฟ้องร้องในคดีละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันเนื่องมาจากความประมาทเลินเล่อ หรือความผิดพลาดไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการประกอบวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม โจทก์ผู้ได้รับความเสียหายย่อมมีภาระ การพิสูจน์ในเหตุดังกล่าวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 84 ซึ่งเป็นความยากลำบากในการพิสูจน์ ประกอบกับในปัจจุบันยังมีได้มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือมีข้อบังคับใดที่เป็นกำหนัดมาตรฐานการประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม แม้โจทก์ผู้ได้รับความเสียหายจะดำเนินการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามตามขั้นตอนความเสียหายแล้ว โจทก์ก็ยังมีได้รับค่าเสียหายตามสมควร

ดังนั้น เพื่อช่วยลดภาระความเสี่ยงจากการถูกฟ้องร้องของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามและเพื่อช่วย ให้ผู้ใช้บริการที่ได้รับความเสียหายได้รับการชดเชยเยียวยาความเสียหายจากการทำละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม มาตราหนึ่งซึ่งสามารถนำมาลดความเสี่ยงจากการถูกฟ้องร้องของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามและบรรเทาความเสียหายแก่ผู้ใช้บริการที่ได้รับความเสียหายคือการนำเอาระบบประกันภัยความรับผิดของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามมาเป็นมาตรการ เพื่อใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม โดยให้ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามทำประกันภัย

โดยให้มีมาตรการทางกฎหมายบังคับให้ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามทำประกันภัย แต่ให้อยู่ในรูปแบบสมาคมเป็นสวัสดิการ โดยให้ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามจ่ายเบี้ยประกันให้แก่สมาคม สมาคมนำเบี้ยประกันที่ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามให้ ไปจัดตั้งเป็นกองทุนช่วยเหลือผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามการทำให้ระบบนี้มีผลดีกับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม โดยไม่ต้องจ่ายเบี้ยประกันแพงเท่ากับจ่ายให้กับบริษัทประกัน โดยให้ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามต้องจ่ายเบี้ยประกันเข้ากองทุน เพื่อนำเงินดังกล่าวไปจ่ายให้กับผู้ใช้บริการที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระให้กับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม เพราะกองทุนดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบสวัสดิการดังนั้นเบี้ยประกันที่จ่ายจะถูกจ่ายให้กับบริษัทประกัน ซึ่งการประกันภัยในรูปแบบนี้จะมีความเหมาะสมมากกับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามในประเทศไทย

คำสำคัญ : การประกันภัยความรับผิด วิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม

ABSTRACT

This thesis has studied about "Plastic surgeons liability insurance" by comparing with the plastic surgeon insurance law of foreign country. The purpose of this thesis is to study the important problem relating to the plastic surgeon practices that make the patients injured. As a consequence, the injured patients bring a case to claim an amount of damages against the plastic surgeons which make a lot of burden to them. For this

reason, this thesis aims to analyze the problem so as to find the legal measure for solving it effectively in the present time and to take the appropriate legal measure to cope with the future problem.

This thesis examines from the civil code book 2 regarding torts, book 3 title 20 in respect of insurance, the civil procedure code, the criminal code, Act on Liability for Wrongful Act of Officials, B.E. 2539, Insurance Against Loss Act, B.E. 2535, Medical profession act B.E. 2525, Regulation of medical council concerning professional ethic B.E. 2526 and Act on controlling practitioner of the art of healing. From the studying, it is found as follows,

At the present, the patients realize about their right, so it is often possible to have litigation for claiming compensation when the patient got injured by the malpractice of the plastic surgeons.

In other countries, the patients who got damaged filed much more lawsuit to claim damages against the plastic surgeon. From now on, there is the probability that a number of the plastic surgeons are increasingly prosecuted to pay damages in Thailand.

As per research, it found that there is no liability insurance of plastic surgeon in Thailand. Thus, when the patients file a lawsuit on ground of tort with negligent or reckless of the plastic surgeon practices, the patients (the plaintiffs) have a burden of proof under the civil procedure code, section 84. That may be difficult in proving the plastic surgeon's fault. Also, no act or regulation sets the standard of the plastic surgeon practice. Whereupon, the plaintiffs filed a lawsuit to claim damages against the plastic surgeons under the legal process, still, they may not get fair compensation.

Therefore, to minimize the risk from being sued and help the injured patients get alleviated. One of the measures to mitigate the risk of the plastic surgeons is to use the liability insurance system.

To set the legal measure by mandating the plastic surgeons make insurance in form of the welfare association, the plastic surgeons are responsible for paying the premium to the association. After that, the association spends this premium establishing the fund for helping the plastic surgeons. This system has a benefit to the plastic surgeons because they do not have to pay the premium as much as they have to pay to the insurance company, due to the fact that this association is characterized in the welfare form. This association which received the premium by the plastic surgeons, have a duty to recover the damages to the patients who got injured instead of the plastic surgeons. This technique is to relieve of their obligation to compensate the injured patients. That is why; this kind of the insurance is suitable for the plastic surgeons in Thailand.

KEYWORDS: Liability insurance, Plastic surgeons

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมนุษย์ให้ความสำคัญกับเรื่องความสวยความงามกับร่างกายของตนเองมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง แต่ส่วนใหญ่ผู้หญิงมักจะให้ความสำคัญในเรื่องรูปร่างหน้าตาตนเอง

มากกว่าผู้ชาย จึงทำให้ผู้หญิงส่วนใหญ่หันไปพึ่งพาผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม เพื่อให้
ทำศัลยกรรมเสริมความงามรูปร่าง หน้าตา ของตนเองกันมากขึ้น จะเห็นได้จากในปัจจุบันนี้ การทำศัลยกรรม
เสริมความงามเป็นธุรกิจที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ทั้งศิลปินดารานักร้อง และคนทั่วไป ต่างกันไปพึ่งพา
ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม ไม่ว่าจะเป็นผ่าตัดเสริมหน้าอก เสริมจมูก กรีดตา ทำคางเพื่อให้สวย
สมใจขึ้น ซึ่งผล ที่ตามมาหลายครั้งไม่เป็นอย่างที่คาดหวัง บางรายถึงขั้นฟ้องร้องเป็นคดีความกับผู้ประกอบ
วิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามที่ผ่าตัดทำศัลยกรรมเสริมความงาม เช่น การที่ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรม
เสริมความงามดูดไขมันแล้วผู้ใช้บริการได้รับอันตรายถึงชีวิต การฉีดซิลิโคนบนใบหน้าแล้วเกิดการผิดรูปที่
ใบหน้า การทำศัลยกรรมเสริมจมูก แล้วเกิดข้อผิดพลาดทำให้จมูกมีรอยบุ๋มลักษณะคล้ายจมูกแหงง หรือดูด
ไขมันแล้วเสียชีวิต

จากตัวอย่างหลายตัวอย่างที่กล่าวมาเป็นผลเนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม
ได้ทำศัลยกรรมเสริมความงามแล้วเกิดการผิดพลาดทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกายและจิตใจ
ผู้ใช้บริการมีการฟ้องร้องให้ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามรับผิดชอบและชดเชยค่าสินไหมทดแทน
มากขึ้นเนื่องจากผู้ใช้บริการเข้าใจถึงสิทธิของตนเองจากการที่ได้รับความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของ
ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามมากกว่าที่ผ่านมา

เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองความเสี่ยงของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรม
เสริมความงามในเรื่องการชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ใช้บริการที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำ
ของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามไว้โดยเฉพาะ จะมีก็เพียงแต่กฎหมายที่ให้ความคุ้มครองเพียง
อย่างเดียว คือ บทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิดแต่ก็เป็นการบัญญัติไว้อย่างกว้างๆ
ซึ่งในการพิสูจน์ความผิดในทางละเมิดนี้ ตามหลักกฎหมายแล้วโจทก์หรือผู้เสียหายจะต้องเป็นผู้พิสูจน์ในศาลให้
เห็นว่าผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างไร ยากต่อการพิสูจน์
ซึ่งนอกจากในเรื่องการพิสูจน์แล้ว ประเด็นในเรื่องของจำนวนเงินค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนเพื่อ
การชดเชยเยียวยาบรรเทาผลร้ายจากปัญหาการกระทำของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามก็เช่นกัน
เพราะผลเสียที่ได้รับนั้นเกิดขึ้นกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งยากที่จะตราค่าออกมาเป็นตัวเงินได้

ทั้งนี้ เนื่องจากการให้บริการด้านศัลยกรรมเสริมความงามได้ขยายตัวของระบบบริหารเชิงธุรกิจและ
อิทธิพลในส่วนของกระแสสังคมทำให้มีความนิยมในการทำศัลยกรรมเสริมความงามเพิ่มมากขึ้นอย่าง
รวดเร็ว ทำให้ศัลยกรรมในส่วนของทางภาครัฐมีไม่เพียงพอและผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามนิยม
จะหารายได้โดยการทำงานในโรงพยาบาลเอกชนมากขึ้น หรือมีการเปิดคลินิกเป็นของตนเอง ฝ่ายผู้ใช้บริการเอง
ก็คาดหวังไว้สูง เมื่อผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นตามที่คาดหวังของผู้ใช้บริการ โอกาสที่จะถูกฟ้องให้ต้องรับผิดชอบก็มีมาก
ด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงสมควรที่จะศึกษาถึงการกำหนดให้มีกฎหมายประกันภัยความรับผิดชอบผู้ประกอบการ
วิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม โดยวิเคราะห์ปัญหาและกำหนดแนวทางมาตรการให้มีประกันภัยความรับผิดชอบ
ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม ภายใต้ระบบกองทุนหรือมีมาตรการทางกฎหมายประกันภัย
ความเสี่ยงของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม ทั้งนี้ เพื่อให้ธุรกิจบริการด้านศัลยกรรมเสริม
ความงามสามารถสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บริการที่มาพึ่งพาผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามเพื่อ
ทำศัลยกรรมเสริมความงาม รูปร่างหน้าตาของตนเองและที่สำคัญเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระในความเสี่ยงที่จะต้อง

ชดใช้ค่าเสียหายอันเกิดจากการกระทำโดยกำหนดให้มีการประกันภัยภายใต้ระบบกองทุนประกันภัย หรือเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและเป็นธรรมให้ความคุ้มครองต่อผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม ตลอดจนผู้ใช้บริการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมให้มากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมา แนวคิดของการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม
- 2 เพื่อศึกษาถึงความรับผิดตามกฎหมายของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามที่กระทำใ้ผู้ใช้บริการได้รับความเสียหายจากการทำศัลยกรรมเสริมความงาม
- 3 เพื่อศึกษาถึงการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามรวมถึงหลักกฎหมายการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามทั้งของไทยและต่างประเทศ
- 4 เพื่อศึกษาปัญหาและ อุปสรรคของการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม
- 5 เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม

3. ขอบเขตการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งเน้นศึกษาถึงการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม เนื่องจากที่ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามทำการศัลยกรรมเสริมความงามให้กับผู้ใช้บริการแล้วเกิดความผิดพลาด ทำให้ผู้ใช้บริการได้รับความเสียหายแล้วเกิดเป็นคดีความ ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมากทำให้ตกเป็นภาระของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามเป็นอย่างมาก โดยการศึกษาวิจัยนี้จะวิเคราะห์จากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 2 ว่าด้วยละเมิดและบรรพ 3 ลักษณะ 20 ว่าด้วยประกันภัย พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2525 ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2526 โดยจะศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการวิจัยเอกสาร(Documentary Research) ทั้งข้อมูลภายในประเทศและข้อมูลจากต่างประเทศ รวบรวมค้นคว้าจากตัวบทกฎหมายหนังสือ วารสาร บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลที่ได้จากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเว็บไซต์ (website) ที่เกี่ยวข้องกับของไทยและต่างประเทศ ตัวบทกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

5. ผลการศึกษา

1. ปัญหาเกี่ยวกับการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม

ปัจจุบันมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามอยู่หลายลักษณะ เช่น ความรับผิดทางแพ่ง ความรับผิดทางอาญา ความรับผิดทางวิชาชีพ ดังที่กล่าวมาในบทต้นๆ แล้ว แต่กฎหมายดังกล่าวก็ไม่เป็นประโยชน์เพียงพอแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามจากการถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายและไม่เพียงพอแก่การเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้บริการ เนื่องจากไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายในระยะเวลาอันสมควร และไม่เป็นการลดภาระความเสี่ยงของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามจากการถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย

2. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้กฎหมายละเมิด

ในการใช้กฎหมายละเมิดมีประเด็นสำคัญของปัญหาเรื่องภาระการพิสูจน์ในกรณีการกระทำผิดของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม คือ บทบัญญัติในเรื่องละเมิดทั่วไปที่มีอยู่ในมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความรับผิดของบุคคลในการกระทำของตนเองอย่างกว้างขวางครอบคลุมการกระทำผิดเป็นการทั่วไป แต่ก็ไม่อาจเยียวยาให้แก่บุคคลที่ได้รับความเสียหายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ เนื่องจากมีขอบข่ายที่กว้าง จึงทำให้ยากแก่การนำสืบเพื่อพิสูจน์ถึงความรับผิดและการชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ใช้บริการอีกทั้งยังไม่มีบทบัญญัติความรับผิดเด็ดขาด โจทก์หรือผู้เสียหายจึงมีหน้าที่ที่ต้องนำสืบหรือภาระการพิสูจน์ที่จะต้องนำสืบ เพื่อให้ศาลเห็นหรือเชื่อว่าจำเลยได้กระทำความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ และโจทก์ได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าว ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการพิสูจน์ทั่วไปตามมาตรา 84 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่เรียกว่า “ผู้ใดกล่าวอ้าง ผู้นั้นนำสืบ” (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ : 61-67)

3. ปัญหาเกี่ยวกับเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัย

เนื่องจากประเทศไทยยังไม่เคยมีการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามและบริษัทประกันภัยต่าง ๆ ในประเทศไทยก็ยังไม่เคยรับประกันภัยผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามแต่อย่างใด เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยวิชาชีพของผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามจึงไม่เคยมีการกำหนดไว้ว่าควรมีลักษณะอย่างไร

4. ปัญหาเกี่ยวกับการนำระบบประกันภัยความรับผิดมาใช้ผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม

สำหรับในประเทศไทยไม่มีบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามเป็นการเฉพาะ

6. บทสรุป

ในปัจจุบันมนุษย์ให้ความสำคัญกับเรื่องความสวยความงามกับร่างกายของตนเองมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง แต่ส่วนใหญ่ผู้หญิงมักจะให้ความสำคัญในเรื่องของรูปร่างหน้าตาตนเองมากกว่าผู้ชาย จึงทำให้ผู้หญิงส่วนใหญ่หันไปพึ่งพาผู้ประกอบการวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม เพื่อให้ทำศัลยกรรมเสริมความงามรูปร่างหน้าตาของตนเองกันมากขึ้น จะเห็นได้จากในปัจจุบันนี้ การทำศัลยกรรม

เสริมความงามถือเป็นธุรกิจที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ทั้งศิลปิน ดารา นักร้อง และคนทั่วไป ต่างกันไป ฟังหา ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม ไม่ว่าจะเป็นผ่าตัดเสริมหน้าอก เสริมจมูก กรัดตา ทำคาง ตัดกรรม เพื่อให้เห็นเองสวยสมใจขึ้น ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามจึงต้องเป็นผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ศัลยกรรมเสริมความงามโดยเฉพาะ และเป็นผู้ที่ต้องใช้ความระมัดระวังในการประกอบวิชาชีพเป็นอย่างมาก เพราะการผ่าตัดศัลยกรรมเสริมความงามในแต่ละครั้งให้กับผู้ใช้บริการเป็นการกระทำต่อร่างกายมนุษย์ ซึ่งหากมีการผิดพลาดเกิดขึ้นผลเสียที่ตามมาอย่างมากมาจนในบางครั้งศัลยกรรมเสริมความงามไม่สามารถชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ใช้บริการ ได้มากเท่ากับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้บริการและหากเกิดความผิดพลาดซึ่งทำให้เป็นผลเสียแก่ผู้ใช้บริการ ผู้ใช้บริการก็ชอบที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อเรียกค่าเสียหายจากผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม ต้องตกอยู่ในภาวะที่เสี่ยงทุกครั้งที่ทำ การผ่าตัดศัลยกรรมเสริมความงาม หรือในทางการแพทย์เรียกว่าการทำเวชปฏิบัติ ซึ่งการฟ้องร้องให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการดำเนินคดีในทางแพ่งในความผิดฐานละเมิด ซึ่งจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่การฟ้องร้องในทางแพ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์ย่อมมีภาระการพิสูจน์ หากพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 84 ซึ่งมีความยุ่งยากและเป็นภาระของผู้ใช้บริการที่จะต้องนำสืบให้ศาลเห็นถึงความประมาทเลินเล่อของศัลยกรรมเสริมความงามดังกล่าวมาในบทข้างต้น

จากเหตุผลดังกล่าว มาตรการที่จะนำมาใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม คือ การนำประกันภัยความรับผิดวิชาชีพ โดยเฉพาะมาใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามในประเทศไทย เหมือนอย่างในต่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ทั้งสองฝ่ายไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีแต่อย่างใด และผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามก็ต้องรับการชดเชยค่าสินไหมทดแทน เพราะกองทุนประกันภัย จะเป็นผู้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ใช้บริการที่ได้รับความเสียหายจากการทำศัลยกรรมเสริมความงามของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม อันก็จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่ายเป็นอย่างยิ่ง

7. ข้อเสนอแนะ

1. ควรกำหนดให้มีการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงาม

หากมีการนำการประกันภัยความรับผิดวิชาชีพ โดยเฉพาะมาใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามในประเทศไทยเหมือนอย่างเช่นในต่างประเทศก็จะต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่จะต้องมาพิสูจน์ และผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามก็ต้องมีภาระในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพราะสมาคมหรือกองทุนประกันภัย จะเป็นผู้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ใช้บริการที่ได้รับความเสียหายจากการทำศัลยกรรมเสริมความงามของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

2. ควรกำหนดให้มีการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามแทนการใช้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยลักษณะละเมิด

ในเรื่องภาระการพิสูจน์ของโจทก์ที่จะต้องพิสูจน์ให้ศาลเห็นว่าจำเลยกระทำความผิดอะไรกับโจทก์บ้าง นั้นจะเห็นได้ว่าทำให้เป็นการเสียเวลาและเป็นการยุ่งยากมากทำให้เป็นภาระกับโจทก์เป็นอย่างมากหากมีการนำการประกันภัยความรับผิดวิชาชีพ โดยเฉพาะมาใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริมความงามในประเทศไทย อย่างเช่นในต่างประเทศก็จะต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่จะต้องมาพิสูจน์ ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยกรรมเสริม

ความงาม ก็ไม่ต้องมีการระงับในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เพราะสมาคมหรือกองทุนประกันจะเป็นผู้ชดใช้ค่าเสียหายให้กับผู้ใช้บริการที่ได้รับความสะดวกจากการทำศัลยกรรมเสริมความงามของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

3. กำหนดเงื่อนไขในกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามที่เป็นธรรม

เนื่องจากประเทศไทยยังไม่เคยมีการประกันภัยความรับผิดผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามแต่อย่างใด เงื่อนไขกรมธรรม์ประกันภัยวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม จึงไม่เคยมีการกำหนดไว้ว่าควรมีลักษณะอย่างไรหากนำเอาแบบอย่างเงื่อนไขกรมธรรม์ของต่างประเทศอย่าง เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาในข้อที่เหมาะสมกับประเทศไทยมาเป็นแนวทางหรือหลักเกณฑ์ในการชดใช้ค่าเสียหายจากกองทุนต่าง ๆ เช่น ประเทศอังกฤษ ฟินแลนด์มาเป็นแนวทาง เพื่อนำมาปรับใช้กับการประกันภัยความรับผิดของผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามได้ก็จะเหมาะสมและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องเป็นเงื่อนไขที่เป็นธรรม แก่ผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลภายนอกซึ่งได้รับความเสียหาย

4. ควรกำหนดการนำระบบประกันภัยความรับผิดมาใช้กับผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงาม

คนไทยไม่นิยมที่จะทำประกันภัยเพราะเนื่องจากไม่มั่นใจในบริษัทประกันภัยและเป็นการเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์ในการจ่ายเบี้ยประกันหากไม่มีเหตุใด ๆ เกิดขึ้น จึงเห็นควรนำระบบประกันภัยภาคบังคับ (Compulsory Insurance) มาเป็นแนวทางในการทำประกันภัยความรับผิดในวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามในประเทศไทยเพราะในต่างประเทศบังคับให้แพทย์ทุกสาขาและผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ซึ่งรวมถึงผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามทำประกันภัยอย่างเช่น ในต่างประเทศกำหนดให้โรงพยาบาลต้องทำประกันให้แก่แพทย์ทุกสาขา และกำหนดเงื่อนไขให้แพทย์ทุกสาขาซึ่งรวมถึงผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามแต่ให้อยู่ในรูปของระบบสมาคมมีกองทุนช่วยเหลือแบบเป็นสวัสดิการ เพราะจะทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพศัลยแพทย์เสริมความงามจ่ายค่าเบี้ยประกันน้อยกว่าการจ่ายค่าเบี้ยประกันให้กับบริษัทประกันภัยเหมือนอย่างในต่างประเทศมาใช้บังคับ

รายการอ้างอิง

เดือนสาวใหญ่-วัยสะออนเสริมส่วนอิมระวังอันตราย, 2550. [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อ 12 เมษายน 2550 จาก

www.clinicrak.com/news_surgery01.html.

วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. “ความประมาทเลินเล่อในเวชปฏิบัติ.” วารสารรพีรำลึก. 1 : 61 – 67.